

Slova pro první list

**Ten, kdo neví a neví, že neví,
je pošetilý - nech ho být.**

**Ten, kdo ví a neví, že ví,
spí - probud' ho.**

**Ten, kdo neví a ví, že neví,
je prostý - pouč ho.**

**Ten, kdo ví a ví, že ví,
je moudrý - následuj ho.**

Arabské přísloví

Mysl koně

Pavλίna Vašáková

Já budu miláček Tvůj,

ty budeš můj pán.

Budu poslouchat Tebe

a ty rád mě budeš mít.

Bič nemám rád

a ty to víš.

Snažím se porozumět Tobě,

ty se mnou trpělivost máš.

Již od malička jsi mě učil

a já se snažil, abys byl spokojen.

Zestárl jsem, tak nenech mě trpět,

zajisti mi rychlou a bezbolestnou smrt.

Neopouštěj mě ve dne mé smrti.

Já budu navždy Tvou krásou

a pýchou ve Tvém srdci.

JÍTINA SVATBA

pravdivý příběh ubohých Fremenů

Prázdniny se nám celé dva, měsíce šíleným tempem chýlily ke konci. Teď je to definitivně tady. Ze všech událostí, které jsem za tu dobu prožila mě bezesporu nejvíc pobavila Jítina svatba. Tedy, ne že bych se chtěla smát cizímu neštěstí, ale... no posuďte sami!

Tábor jsme letos museli zlikvidovat v rekordním čase, abychom, jak kdosi vtipně poznamenal, „mohli udělat Jítě na svatbě ostudu.“ My, rozumné bytosti do osmnácti let, jsme nikomu ostudu dělat nechtěli a nechali jsme si poslat z domova slušný civilní oděv. Starší zoufalci se hodlali vtěsnat do fremenských kostýmů.

Z bourání si toho moc nepamatuji, neboť jsem poměrně brzo odpadla (ve tři hodiny odpoledne jsem usnula v sedě na schodech, načež mě dobrosrdečná Rákoska probudila a zavřela na marodce). V mysli mi uvízly pouze matné vzpomínky na Týnin pekelný chechot, Honzův komentář k pikantním pasážím v Bravo Girl a zelenou kropící konev, kterou si spojuji s proudy vody, vylitými mně za krk. Dále se mi vybavují poznámky některých vedoucích stylu: „Co tady ty hovada chtěj, já bych je nakopal do...!“ a pod. Jak jsem se dostala do spacáku to netuším. Vlastně jo. Probrala jsem se při večerním vodníkově, když mě někdo začal topit. Ať to byl kdokoliv, jsem mu za to vděčná, neboť pouze díky němu jsem schopna podat podložené svědectví o výborné chuti špaget, které nám Iva předložila k večeři.

Nevím, jak je možné, že jsem se ráno probudila vrzy. Příliš daleko jsem ovšem nedoskákala a rozbila jsem si kokos na schodech před kadibudkama (toliko o ranních ptáčích). Všechny věci jsme nacpali do Avie trak mistrně, že si dokonce bylo kam sednout. Urážlivé poznámky nejmenovaného hochy z Karlína (Průši) o funkčnosti auta jsme ignorovali. Ostatní chlápci se také snažili svými výroky pohanět Jirkovo druhé JÁ, ale bylo předem jasné, že se jim to při jejich chabé inteligenci nemůže podařit. Avie nejenže naskočila už na třináctý pokus, ale dokonce se i bez větších problémů rozjela. Iva, Michal a Honza nás měli následovat v bílém Jirkově Favoritu. A to byl kámen

úrazu. Auto bylo totiž pravděpodobně slušně vychované a rozhodlo, že na svatbu se nejede. Odmítlo se prostě pohnout z místa. Mnoho jsme si z toho nedělali a vzali tvrdohlavého Favorita do vleku, čímž jsme bohužel ztratili dost času. Nikola nervózně počítala kilometry a Konopík každých pět minut civěl na hodinky nevěda, že touto zbytečnou řadou pohybů nepřiblíží Průhonice, kde se svatba měla konat, o urychlení auta ani nemluvě. Na parkoviště v Průhonicích jsme nakonec, po přetrpěných útrapách, dorazili s desetiminutovým zpožděním.

Jirka otevřel dveře a my jsme elegantně vyhopkali do přilehlé louže. V dešti jsme zamířili na blížký zámek. U vchodu nás čekala nesympatická paní pokladní a přes naše protesty nás nasměrovala na místní Obecní úřad. Sprintovali jsme tedy přes půlku Průhonic (přes louži) v neustálém slejváku ke zmíněné budově. Pro větší efekt jsme ji asi patnáctkrát oběhli, neboť jsme nemohli najít vchod. Sportovní nadšenec Týna prohodila nejapnou poznámku o závodě Le Mans, ale již nám nezbyly síly k její likvidaci. Kromě toho ten vchod našli Nikola, která odmalička trpí vrozenými detektivními vlohami. Vchod byl totiž mazaně skryt za cedulí „MĚSTSKÁ POLICIE“.

Vyběhli jsme po schodech a ve stavu naprostého vyčerpání klesli k nohám Markétě, která seděla přede dveřmi obřadní síně s miminkem v náručí. Pouze Jirkovi a Jezuli zbyla energie na špehování obřadu klíčovou dírkou. Dveře obřadní síně se konečně obřadně otevřely a my jsme křísili oddávajícího, který nás měl tu čest spatřit první. Když se konečně probral a utekl, vtrhli jsme do síně. Spatřili jsme zástup Tuláků, hrstku příbuzných, Cyrila (konečně) a Jítu, které to navzdory všemu moc slušelo. Před vchodem do budovy jsme vytvořili špalír, jímž jsme efektivně oddělili oboje příbuzenstvo, které na sebe přes hradbu našich zmrzlých těl vyzývavě hledělo. Špalír totiž tvořilo asi dvacet, nebo padesát Tuláků, kdežto příbuzní nás sledovali z povzdálí a se zjevným podezřením sledovalo fremenské vlající hábity. Pouze soucitná Dáda se vytrhla z rodinného kruhu, za což jsme se s ní bratrsky podělili o horu rýže, kterou jsme hodlali metat po novomanželech. To se nám povedlo úžasně, zdrhali, co jim nohy stačily. Malý plácek před obecním domem vypadal jako rýžové pole po útoku stáda Cadishacků. Ještě jsme se podívali, jak ostatním ujíždí autobus a naskákali jsme do Avie (přes louži). Cestou domů jsme si ještě jeli prohlédnout Terezku. Je fakt podobná Vaškovi, ale jestli má nohy po Matesovi, to nemohu zodpovědně potvrdit, neboť měla dupačky. Když to všechno shrnu, docházím k názoru, že to fakt byla docela sranda.

Jo, a hodně štěstí, Jíto !

Wendy

Hobit, aneb za pokladem draka Šmaka

Jarní tábor - Staré Splavy

POSTAVY

Elfové - kteří jsou od přírody usměvaví a zpívají, co jim slina na jazyk přinese, jsou světle oblečení a mají úsměv

Vrrci - mají ocas a uši, jsou zlí a neumějí lézt na stromy, bránit se lze vylezením na strom či střelením šíškami a sněhovými koulemi

Hobit - bytost většinou usedlá, považovaná až na výjimky za spořádanou, žijící v dobře vybaveném obydlí, kterému říká nora

Skřeti - poznají se podle pravěkáče a černého zmalování, jsou spojenci vrrků, žijí v temných skalních prostorech, hory jsou jejich chodbami provrtány skrz-naskrz. Skřeti jsou nepřatelští, ostatní obyvatelé světa s nimi v historických dobách svedli vítězné bitvy. Trpaslíci je nemohou zničit mohou před nimi pouze utéci jsou chytřejší než vrrci

Orlové - vládci vzduchu, jež dokázali pomoci vždy v pravý čas, poznáte je dle toho že mají křídla, bojí se jich jak skřeti tak vrrci a utíkají před nimi

Zlobři - bytosti jež jsou úplně hloupé a ničí na co přijdou, poznáme je dle masky, zničit je lze pouze uhašením jejich ohně který si chrání, tím zkamení, nelze před nimi nikam vylézt ani je zasáhnout

DEN PŘÍJEZDU, TEDY NEDĚLE 18.2.

Stojím před školou a nikdo zde není. Do 9 hodin se scházejí všichni odjíždějící. Jirka nikde. Asi se vrací do svých předchozích let. Kolem 9.30. přichází Macek se vzkazem, že autobus nepremává. Vzkaz putuje k Míšovi a do Karlína. Po půl 11 přijíždí Jirka, hurá. Nakládáme se a jedeme směr Karlín, kde již netrpělivě čeká další dav.

Na místo dorážíme akorát na oběd v 12.30. Nechápu to, ale prší a to docela hodně. Po obědě stěhujeme obsah autobusu na pokoje a začíná shon. Jak začneme když prší? Kde je tohle? Co s tímhle? atp. Vyrábíme nástěnku a kolem 3 odpolední odcházím s Jakubem udělat úvod hry. Prší a je stále nad nulou, tudíž vody je habaděj. Vybíráme si místo za hrází na verandě jakého si

letního

občerstvení.

Převlečení za 2

trpaslíky vyčkáváme ostatních a krátíme chvíli rozhovorem. Již za hodinu přichází Jirka se slovy: "Kterým směrem odešli?" Dostává odpověď: "Kdo, tady ještě nikdo nebyl." Za další otočení Země o 7,50 přicházejí úplně z jiné strany. Má slova jestli pochopili význam zprávy kterou měli složit, doprovází jen 40 nechápavých, tupých pohledů. Po chvílce odcházejí směrem a nacházejí zprávu. Po dlouhém skládání a několikero čtení a mým vysvětlením dostává každý trpaslík na čelo číslo.

Po pokusu o večeri, kdy venku stále prší, se v jídelně odehrává hra. Každý hledá nějaké číslo, tedy trpaslíka s tímto číslem a tímto se stmelují čtyři družiny jež později nesou tato jména:

RUMÍCI

1.T.B.T - První trpasličí banda tuláků

LESÁNCI

ŠLULUMOVÉ

Večer přichází do jídelny Gandalf s Thorinem. Thorin (Jakub) nám vysvětluje ve které jsme se ocitli době a kdo ukradl trpaslíkům poklad za kterým se vydáváme. Gandalf (Jirka) se představí jako čaroděj jež nám pomůže na naší cestě, která zajisté nebude jednoduchá. Dále dostáváme radu že nám chybí jeden člen do družin. S tímto se s námi loučí. V pozdějším čase

večerním jdeme hrát hru na jména za účelem lepšího seznámení, hlavně s malými dětmi z Karlína. Vždy jeden stojí uprostřed a ostatní říkají jména. Stačí-li ho praštit šálou dříve než dotyčný řekne jméno, vymění se s praštěným.

19.2. PONDĚLÍ

Každý den začíná snídání a ani zde to není výjimka. I když jak časem poznáme mohla by být ve více kusech.

Dop.: Zastavení první - Hobit

Po snídani následuje nástup kam přichází Gandalf s Thorinem jako ostatně dále každý den. Družiny sepisují vlastnosti postavy, která jim chybí. Po sepsání vlastností jsme posláni Gandalfem na jisté místo kde visí popisy různých postav (hobiti, skřeti, vrci, orlové, elfové). Každá družinka si vybere nějakou postavu, ale Gandalf jim to rozmluví a výsledný efekt je že jdeme najít hobita. Známe kde má noru (na vrchu Šroubený). Na vrchu Šroubeném čekám s Bilbem (Jezule) na trpaslíky. Přemlouvají hobita aby šel s nimi ovšem hobit je bytost nerada hrnoucí se do dobrodružství, rád sedí se svými přáteli a popíjí čaj či si lebedí ve své útulné hoře. Je velice překvapen že trpaslíků neubývá až nakonec přijde i Gandalf, který je za ním poslal. Slíbí jim pomoci za obkreslení mapy jež se nalézá v okolí trpasličích doupat.

Mapu přinášejí opět jednotlivě po družinách a Bilbo jim tedy slíbí, že cestu absolvuje s nimi. Gandalf radí jak pokračovat v cestě: "Odpoledne cestou podél jezera až k danému místu."

Odp.: Zastavení druhé - U Zlobrů

Po obědě jest klid polední, dnes delší. Odcházím sněkolika většími kolem 3 hodiny a ostatní zabavují děti hrami (kreslení postav). Jdeme kolem jezera až na výřez lesa kde po rozdělení ohně, namaskování elfů a zlobrů čekáme na příchozí družinky. Odstupy jsou 15 minut a zastavení spočívá s cestě trpaslíků za pokladem (celý týden) a setkání zlobrů (viz Postavy). Postupně tedy zlobři chytají jistou část dětí z družinek. Ty nechycené shromažďuje Bilbo a vymýšlejí básničku pro elfy. Po příchodu poslední skupinky jdeme za elfy, kteří nám radí jak osvobodit zajaté kamarády.

Obdržíme klacek jehož nositel je pro zlobry neviditelný. Jeden dobrovolník (Medulka) se přihradla k zajatcům a dává jim klacek spolu s vysvětlením co s ním. Zlobry lze zničit pouze uhašením jejich ohně, ale ten si hlídají. Pomocí klacku rozhádáme zlobry mezi sebou a ti co hlídají oheň se k nim přidají a tak ostatní mohou uhasit oheň. Po uhašení ohně přicházejí elfové a my se dozvídáme kam nás ponese naše nohy zítra: "Zítra půjdete na místo posledního odpočinku před divočinou a to do Roklinky kde se setkáte s elfem Elrodem. Kudy jít najdete v 9.30. tam kde se velká voda mění v malou."

20.2. - ÚTERÝ

Dop.: Zastavení třetí - V Roklince (setkání s Elrodem)

Do 9.30. se děje akorát snídane a nástup. Odcházíme opět po družinkách po žluté značce až k místu včerejšího dění, zlobrů. Na tomto místě potkáváme elfy a žádáme je o radu. Nutno říci že naše družinka nic moc, všichni mlčí a když máme s elfy zpívat nálada je na nule. No přesto něco zahýkáme a jdeme dále za starým elfem Elrodem.

Tomu sehraje příběh, který jsme zažili cestou za pokladem.

Naše družinka sehraje příchod krále Thóra do hory, kde našel Arcikam a žil tam spokojeně s trpaslíky po celá století, až jednou přiletěl drak Šmak, poklad sebral a trpaslíky rozehnal či zabil. Další družinka hraje princeznu na hrášku a ostatní nevím.

Toť vše a odcházíme zpět domů. Následuje oběd a nejoblíbenější část dne totiž polední klid.

Odp.: Zastavení čtvrté - U Gluma (cesta za Glumem)

Cestu prohlíží dopoledne Jirka s Myšákem. O poledním klidu se vede dlouhá diskuze o tom kdo bude Glum. Od Vaška se tom přes všechny dostává opět zpět k Vaškovi.

Začátek cesty je na vrchu Šroubený, kde nacházíme zprávu tohoto změni: "*Podívejte se vzhůru a zjistíte, že mraky se stahují a bouře je na blízku. Uchylte se proto do jeskyně. Cesta k ní vede po barvě staršího salámu.*" Scházíme opět z kopce dolů a za železničním přejezdem začíná zelená značka. Jdeme po ní a cestou několika úkolů (nošení dlouhé klády mezi dvojicemi stromů, přenos žebříku). Před loukou na padlém stromě sedí skřeti a hulákají na nás. Vypadají opravdu hnusně a na IQ tykve či bublajícího bahna a navíc k tomu smrdí.

Po vzájemném rozhovoru z nich vypadne něco o tom jak dále. Prý potřebujeme zlatou perlu, ale tu se nikomu nepodařilo získat. Jdeme na louku a zde hrajeme hru na princip jelena o získání zlaté perly. Perlu získáváme celkem rychle a pokračujeme dále po barvě staršího salámu.

Zima je celkem řádná, hlavně na louce kde fouká ostrý vítr a proto jdeme rychleji za účelem zahřátí. Asi po půlhodině cesty narážíme na odbočku k Braniborské jeskyni. Jdeme k ní, ale nic zde není tak se chceme vrátit. Naštěstí však zvítězí varianta o pokračování v pochodu a po další půlhodině nacházíme vzkaz: "*Vylezte na kámen a hledejte Gluma.*" Na kámen se leze dosti obtížně z důvodu ledové vrstvy jež ho pokrývá. Glum je spatřen pod převisem a tak míříme k němu.

První je pronesem z naší strany pozdrav a z jeho strany odpověď a otázka: "*Co zde pohledavate trpašličí?*" Ti jednoznačně odpovídají: "*Hledáme jeskyni ve které se chceme ukrýt před bouří.*" Glum vyvaluje oči (to není vidět) a chvíli netuší co se děje. (to, že máme hledat jeskyni před bouří jsme se dozvěděli na Šroubeném ze zprávy). Nějak se to zakecá a přistoupíme na hádanky. Jednu dostane Glum od nás nachvíli se zamyslí a řekne: "*Ta je moc šložitá tu zahodíme.*" Poté uhádneme tři jeho a jdeme do labyrintu. Provázkami udělaná cesta mezi stromy (*princip neznám neprocházel jsem to - autor Myšák*). Po návratu ke Glumovi zvíme čas průchodu labyrintem. Dostáváme radu, že jeskyni

již dnes nenajdeme a máme se vrátit do svých domovů.

21.2. - STŘEDA

Dop.: Výlet do města

Po nástupu jedeme na výlet do Doks. Ozývají se i hlasy jako konečně se najím. Doksy sice nejsou daleko, asi 3 km ale přesto ve výhledu odpoledního programu jedeme autobusem. Jirka nás pouze vyloží a jede se podívat do Bělé pod Bezdězem. Rozprcháváme se po náměstí a okolí. V cukrárně kupujeme čokoládové mince do pokladu jež nešli před táborem sehnat, Iva se snaží přemluvit hodinářku o prodání baterie do hodinek (bohužel výměny pouze v pátek 9-12) a necháváme něco financí v knihkupectví za zpěvníky.

Odp + večer : Zastavení páté a šesté - Napadení

vrcky a setkání s Meddědem

Ihned po obědě odcházejí všichni velcí i menší velcí kromě Macka, Jakuba, Vaška a Beruš pryč připravit výše uvedená dvě zastavení. Družiny odcházejí v časové odlehlosti 20 minut a máme vysílačky. Bohužel Jakobovi docházejí brzo baterky a tak komunikace s ním vázne. Cesta je dlouhá a zajímavá. Jdeme za parkoviště a tam do krajiny skal, roklí a lesů. První úkol zněl spočítat listnaté stromy (kolem byly samé jehličnaté). Úkol jděte po slepu a nechte se vést tím nejmladším. Trochu neodhadujeme vzdálenost která se měla ujít a tím přehlídíme důležitou zprávu jak bojovat s vrcky a skřety kteří nás čekají o kus dále. Jdeme tedy dále až najednou vyběhají s řevem ony bytosti z lesa. Na poslední chvíli řvu na děti jak se mají bránit ovšem to je již polovina z nich chycena a ostatní odmítají se bránit. Naštěstí přilétají orlové a vysvobozují nás od těchto podlých tvorů.

Orel nás odvádí dále na konec území orlů. Cesta je ještě poměrně dlouhá a nakonci území čekají již dvě družinky. Stmívá se celkem rychle a teplota také klesá, nohy většiny nejsou zrovna v suchu a tak hrajeme různé zahřívací hry (červený a černý, atp.). Zastavení je úmyslně pozdrženo z důvodů čekání na tmou. Jirka mezitím vyzvedává Brouka na nádraží a obsazuje jej do role Medděda. Po setmění se spouští družinka po družince po laně (lanovka orlů) a pokračujeme dále podle petrolejek až k Meddědovi.

K Meddědovi se musí chodit pouze po dvou, jelikož je člověk samotářský a nemá rád velké návštěvy. Tedy první dvojice vypráví mu příběh a on si ani nepovšimne dalších příchozích trpaslíků. Když je později spatřuje, smíruje se s nimi. U jeho ohně dostáváme něco k jídlu a k pití (čaj o teplotě -10°C) a také 2 rady. První zní: "Na

cestě Temným Hvozdem jež vás čeká nesmíte sejít z cesty sic se vám zle povede." a druhá hovoří o směru cesty do našich domovů. (Na tento jarní tábor jsem výjimečně přijížděl později. Když jsem se usadil pod skálou jako Medděd, žádné z dětí o mém příjezdu nevědělo. O to větší bylo překvapení příchozích, někteří mile vypadávali ze hry stylem: „Jé, Míšo, tys přijel, tys přijel..!“ - poznámka

Michal).

Cesta zpět je velice zajímavá. Vede strmou roklí přímo dolů ve tmě přes kořeny a ještě je namrzlo. Dole v rokli narážíme na jakou si cestu se zamrzlými loužemi a poté na silnici po které s mírným zaváháním dorážíme až do baráku. Později přijíždí i autobus s připravujícími a kupodivu ještě nedorazila poslední družinka. Jirka tedy opět vyjíždí, ale sotva vyjel tak je potkává. Šli po žluté značce a ne po silnici.

Večere je průběžná (buřtguláš - dobrý a je ho dost) jak kdo přijde. Celková únava je celkem viditelná a tak většina nevyužívá večerku do půlnoci. Dnešní porada končí až zítra. Důvodem je smlouva o Skryjích, která připomíná spíše dikobraz (Jakub) než smlouvu.

22.2. - ČTVRTEK

Dop.: Zastavení sedmé - Temný hvozd (pavouci)

Po klasickém ranním úvodu nás čeká další z deseti zastaveních. Dnes měníme role bytostí a pavouky hrají největší děti z našeho oddílu (Dáda, Konopík, Wendy, Míra Suchý). Odcházíme po družinkách a čas který máme značí čas ve který máme být již na místě. Již několik dnů opět mrzne (zdejší teploměr na, kterém bylo stále 5°C klesl na 0°C a poté dokonce -5°C) což značí, že opravdu hodně a proto vycházíme dříve a naše kroky směřují k jezeru. Cíl naší cesty je opět kousek za zlobry (zamrzlý kus jezera s rákosím) a po jezeře je to kratší. Led je opravdu pevný a některé pády zachycené i na kameru jsou opravu originální, zvláště když je někdo zachycen stále se zvedající. Časový limit utíká jako voda a tak poslední kroky připomínají spíše běh.

Setkáváme se s elfy kteří nás zasvěti do děje. Elfové nesli starému elfovi jídlo a zlí pavouci jim ho sebrali. Na nás je toto napravit. Prvním úkolem je táhnutí klády na čas.

V rákosí je označeno červenými fáborky území kde se mohou pohybovat pavouci. Někde v tomto území je jídlo, které náleží starému elfovi (buřty - elfa hraje Brouk) + jsou rozmístěné obrázky jež je dobré si zapamatovat. Buřty máme zhruba po 5 minutách (chyceno nás je asi polovina) a jdeme za rákosí kde je starý elf. Tomu předáváme vysněné buřty a máme co nejdříve rozdělat oheň a opéci je (jsme již poslední družinka - ostatní již odcházejí zpět).

Máme k dispozici jak sirky tak PEPO (pevný podpalovač), ale ten kdo zapálí s méně sirkami a bez pepa má výhodu. Pomocí suchého (spíše zmrzlého) rákosí se daří zapálit oheň na první pokus. Po opečení jsou buřty schváleny, oheň se uklízí a následuje odchod. Odcházím až společně se sběrači a uklízeči vidinou naskytnutí se dobrých záběrů a opravdu jsem se nemýlil. Brouk padající v rákosí kdy není nic vidět, pouze slyšet. Při cestě zpět jdeme na jezerní cestu a uprostřed plochy spatřujeme několikero hemžících se bodů. Většina se vydává za nimi avšak někdo raději odchází do baráku. Uprostřed jezera se sešli všechny družinky a zkoušeli pevnost ledu, seskupením co nejvíce na lidí na co nejmenší plochu. Vydržel a jak by ne když ho je místy přes půl metru.

Odp.: Zastavení osmé - Říše lesních elfů

Po poledním klidu odchází většina lidí bruslit jen někteří připravují odpolední zastavení. Brusle má zhruba polovina osazenstva, ostatní jdou se klouzat. Bruslení je velice zrádné (ostatně to dokazují záběry z kamery) protože na spodní 40 cm vrstvě ledu je zamrzlé to co před několika dny roztálo. Vrchní vrstva obsahuje četné množství vzduchových bublin a do té když se najede, bruslař se mění v tanečníka a většinou končí na ledu. Nebruslaři se oddávají klouzání po kolenou či shazování ostatních v četných soubojích. Po

hodině přicházejí ostatní z baráku a hrajeme na řvanou. Z původního velkého zájmu selže a tak zůstáváme zhruba čtyři na každou ze dvou skupinek, tedy osm (pozn. 2x4=8). Řev je na této ploše slyšet poměrně dost daleko.

Návrat je stanoven na 16.30. a po něm následuje odjezd a hra. Odjíždějí hledači zítřejšího místa na závěr hry a zastavení pro děti. Každá družinka luští z jakých si obrázků a poté jdou do jídelny kde je Thorin a dvě matoucí postavy. Oni musejí poslepu najít Thorina (podle znaků jemu známých (koruna atp.)) v co nejkratším čase. Tím znovu objevili svého krále jehož zajali lesní elfové (v našem pojetí nebyl zajat - to že byl zajat se dozvěděli z luštění pomocí obrázků).

Další hra se odehrává na místní zahradě, porostlé ledem. Úkolem pasažérů je se zavázanýma očima chodit po hlase (za svým jménem). Není to tak jednoduché jak se zdá, vypouští se rychle za sebou a každý volající volá jiné jméno (volajících je 6).

Kolem 21 hodiny večerní se začíná chystat, mnohými odsuzovaná krátká večerní cesta jež má prověřit jak si trpaslíci pamatují slova Meddédova: *"V Temném hvozdu, jímž musíte projít nesmíte sejít z cesty."* Chodí se po dvojicích, kousek za železničním přejezdem leží tento text: *"TRPASLÍCI, jděte po této cestě tak dlouho až najdete další zprávu."* Zhruba uprostřed je v lese vlevo od cesty umístěna petrolejka (za kterou čeká Jirka s Ivou a držejí ty co chybně odbočili). Téměř 90% trpaslíků mylně odbočilo k petrolejce a jen ten malý zbytek došel opravdu nakonec. Několik dvojic zprávu nedočetlo, někteří ji přehlédli, jiní věděli od již se vracejících že nesmějí sejít a někdo si petrolejky ani nevšiml. Byli i tací co přišli po čtyřech. Nakonci čekal Jakub se mnou a já odváděl družinky zpět, zatímco Kuba zjišťoval vysílačkou od Jezule kdo a kdy vychází.

Obsahem koncové zprávy bylo zhruba toto: *"Trpaslíci nyní musíte vyluštit text který se objevil na mapě ve vašem obydlí. Z toho se dozvíte kdy vyrazit zítra k bráně k pokladu."* Text na mapě umístěné na nástěnce napsán tajným inkoustem a postupně byl odhalován. Po jídelně jsou rozmístěné kartičky jež slouží jako klíč zhruba k 6 písmenům, což by mělo stačit na vyluštění. Úderem půlnoci mají všichni vyluštno a již všichni chápou co, že je čeká zítra. Smíření s osudem usínají velice rychle.

Dozvěděli se zhruba toto: *"Zítra na vrchu Šroubený stoupni na kámen. Až zaťuká drozd tak právě v tento den, první sluneční paprsek ukáže klíčovou díрку."* Tedy při východu Slunce (vychází v sedm hodin) na vrchu Šroubený.

Již při noční poradě jež se odehrává již zítra vznikl jiný návrh vycházející z únavy dětí. Brána z vrchu Šroubený přijde k nim a to v šest ráno. Po výrobě brány odcházíme spát.

23.2. - PÁTEK

Dop.: Volný program

Vstáváme 10 minut před šestou hodinou - ne to není žert, ale holá skutečnost. Jirka s Broukem nesou bránu, lva budí a já točím a třeba říci, že záběry jsou opravdu vydařené. Všichni po vzbuzení nevědí která bije a některým trvá dost dlouho než pochopí, že mají bránou prolézt, za ní si přečíst zprávu: "Bránou jsi prošel další cesta tě čeká až dopoledne." Po tomto textu se většina neváhavě vrhá zpět do postele.

Několik původních variant činnosti způsobilo, že dopoledne dnes bude volné a odpoledne budou obě zastavení spojena jako to bylo ve středu. Po snídani odchází většina opět bruslit a několikero nás zůstává na přípravu odpoledního zastavení (rozbalování čokolád je zvláště hrozné). Oběd je na dřívější čas 1130 a po něm následuje polední klid.

Odp.: Zastavení deváté a desáté - Otevření brány a bitva pěti armád

Kolem 1 poobědní odchází první voj a hodinu po něm první družinka. Má se jít po břehu jezera tak dlouho dokud nenarazíme na žluté znamení. Že žluté znamení značilo značku poznáváme až když na fáborky narážíme po notném kusu cesty což ovšem nevadí neb o žádnou zprávu nepřicházíme. První úkol je hra na slepou babu (alespoň 15 minut) na zamrzlé louži

(zajímavé a tvrdé). Poté odbočuje cesta do lesa a přes zamrzlé jezero porostlé hustým rákosím do dalšího, mnohošíškového lesa. Opět hra na 15 minut (evidentně potřebují získat čas) nyní házení šišek na rozeklanou borovici.

Další kroky vedou přes silnici opět do kraje roklí a skal kde jest orientace dosti složitá. Na cestě vedoucí údolím rokle je zpráva, že drak Šmak je nablízku a my jej nesmíme vzbudit sic nás pochyťá. Stačilo by kdyby chytil jednoho z družinky a celá družinka končí cestu za pokladem bez nároku na odměnu. Tak tiše jak šli všechny družinky jsem je ještě neviděl. Při první družince drak (Vašek) zaváhal a vůbec nevěděl že přicházejí.

Všechny družinky tedy zahnal a Thorin je postupně odváděl dolů do rokle. Tam kuli spolu s Bilbem jak získat poklad. Chtěli se spojit ovšem poté se rozhádali či bude poklad až se nakonec všichni vydali k drakovi. Ten tvrdě hlídal poklad a dlouho mu jej nemohli vzít (museli na něj šáhnout). Pak se nás několik postavilo kvůli focení a točení podél skály a bylo. Poklad je nesen dolů do rokle za Thorinem. Ten ukáže co je v něm a nastanou opět hádky či, že bude. Zanedlouho přichází Gandalf že se na nás ženou skřeti a vrrci. Děti čaply truhlu a běží s ní nahoru do stráně tak rychle, že vrrci je skoro nestihli než vběhly do druhé rokle. Boj byl zajímavý a zachraňují nás orli. Zpět jdeme všichni najednou a poklad nese pouze pár dětí naproti tomu ostatní peláší domů. Proto žádají Gandalfa o jejich potrestání. Poklad schováváme na pokoj k Jakubovi a Jezuleti.

Večer následuje vyhlášení nepořádku, bodování jednotlivců, pořadí družin. Diamantů získala každá družina 9, tudíž každá dostane pokladu. Po rozdělení odměn za body si někdo vzpomněl kde je poklad. Je tedy po vysvětlení přinesen a rozdělen. **Tím je hra u konce.**

DEN NÁVRATOVÝ, 24.2. - SOBOTA

Zastavení až v Praze

Vstáváme jako normálně, někdo dříve a někdo později. Balíček na cestu je pouze hezká představa. Po snídani balíme, balíme a balíme. Jirka zahřívá již od po deváté hodině. Úklid zde provádí někdo jiný pouze svlékáme postele. V 10.15. je vše naloženo i věci i osazenstvo a jedeme domů. V Praze jsme přesně na čas. Po příjezdu domů shledávám že nemám kameru což není věc příjemná. Volám tedy k Michalovi a nechávám vzkaz ať ji nechá u sebe. Přijedu tam a Michal ještě není doma. Přijíždí s Jirkou až za hodinu.

Beruna

První píseň znáte všichni kdo jste byli na letošním táboře. Po loňské absenci táborové hymny, Míšovo písničkářské JÁ opět uvolnilo další z celé řady produktů. Druhá píseň jest od Jarka Nohavici a pojednává o tom jak dopadneme až nám bude přes třiatřicet. Jinak pro příště, řekněte si o jaké písně by jste měli zájem. Pokud to bude v našich silách budeme se snažit sehnat jejich texty a zveřejnit se v dalších číslech.

Píseň fremenů

michal viřouš

Pálí písek do chodidel,

stín v ten čas každý závidí.

Bloudí žárem Arrakisu,

ten kdo pramen nevidí.

R: Tak se ptám, zda kouzlo v očích máš

spatříš snad, kde své sny necháváš,

v krajinách plných říčních cest a lesů

zelených.

Dávnou stezkou vydal se on,
jméno své má v kronikách.
Fremen z pouště nepřijde zpět,
čekáš a v srdci sílí strach.

R: Tak se ptám, zda kouzlo v očích máš,
spatříš snad, kde své sny necháváš,
návrat tvůj, není sen tak spěchej znovu
mezi nás.

Čistý kdo život ti nabízí,
vsouvá do vědomí řád.
Neber od něj jehlu do dlaní,
žij tak jak si budeš přát.

R: Tak se ptám, zda kouzlo v očích máš,
spatříš snad, kde své sny necháváš,
na dunách letí k uším všem píseň
Fremenů.

Třiatřicet

jarek nohavica

C F C F C G C
Přicházím už do let pána Krista,
F C F C G C
začínaj mě bolet různá místa.
F B^b F B^b F C F
Cítím bolest v kostech vždy, když leje,
C F C F C G C
máme po radostech, lásko, zle je.
F B^b F B^b F C F
Umíraj mi buňky, to jsem dopad,
C F C F C G C
nemůžu pít truňky, kurníkšopa.

G F C
R: Penze je daleko, mládí v čudu,
F C
plápolá moje svíce,
Dmi G
jak dlouho ještě tu strašit budu,
C F G
je mi třiatřicet.

To je konec srandy, konec smíchu,
musím nosit kšandy kvůli břichu.
Pod džínama spodky svého ujce,
místo flašky vodky piju juice.
Knedlo-vepřo-zelo snad mě spasí,
zvedá se mi čelo, padaj' vlasy.

R:

Holky-mladý koně furt mě lákaj',
já jsem ale pro ně stará páka.
Tak jsem zvolna vstoupil v druhou půlku,
už abych si koupil bílou hůlku.
Díky těm svým rokům více chápu,
ale když usnu na boku, tak děsně chrápu.

R: + třiatři-, třiatřicet.

Během prázdnin mi přišel dopis od Pavlínky ze Lhotky u Mělníka. Stálo v něm:

Jsou prázdniny a je špatné počasí, tak jsem se rozhodla napsat něco do Semtamníku a zároveň povědět můj názor na něj. Začnu tím druhým. Semtamník se dobře čte, ale mě osobně tam něco chybí. Myslím, že i ostatní Tuláci by uvítali nějakou zmínku o zvířatech. Víím, že je to časopis váš a vašich příhod z výprav, ale dozvědět se něco o zvířatech by jistě neškodilo. Tady máš můj malý příspěvek, tedy pokud se Ti bude hodit.

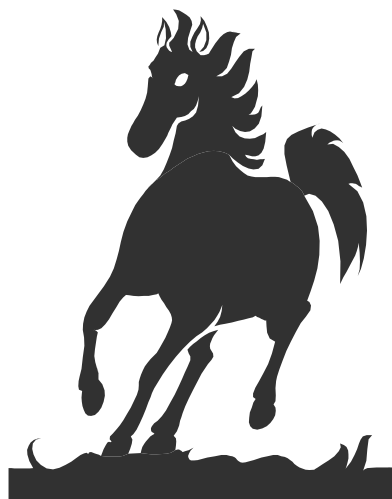
Pája

Zamyslel jsem se nad tímto názorem trochu zešíroka. Když vzpomínám na minulé čísla Semtamníku, o zvířatech tam opravdu mnoho není. Spíš vůbec ne. Semtamník je z drtivé většiny složený z příspěvků od Tuláků a jejich přátel. Je takový, jaké se příspěvky za období od minulého čísla sejdou.

Nebráním žádnému tématu, aby se v něm objevilo. Když budete chtít, dodejte k otištění třeba i něco o zvířatech tak, jak to udělala Pája. Jednu její práci si můžete přečíst na druhé stránce. A zde máte další její příspěvek:

Kůň

Kůň je zvíře veliké,
skáče skoky daleké.
Běh mu potíže nedělá,
dálky hravě překoná.
Stáj, tu nemá v oblíbě,
radši běhá v pastvině.
Sedlo mu starosti nedělá,
s jezdcem na hřbetě ho nosí rád.
Jezdec k němu vlídná slova má,
on je s láskou naslouchá.
Potom skáče pro radost,
večer to má dost a dost.
Po skocích a po běhu
vrhne se hned ke žlabu.
Ve žlabu už oves má,
s chutí se hned do něj dá.

Když jsme letos dobrodružně putovali po Šumavě, byla s námi i Klára. A vyprávěla, jak je na tom tábor ve Lhotce, protože jedna z častých našich otázek je, kdy už tam zase budeme moci jezdit. A tak Klára vzala do rukou papíry a tužku a sepsala tento článek:

Sen nebo skutečnost ?

Je to k neuvěření, ale Lhotka se možná stane přístupnou pro různé skupiny, tedy i pro Tuláky.

Začalo to v ono odpoledne, kdy jeden velice sympatický pan učitel ze ZŠ Mělník přijel babičce oznámit, že hlavní hygienik ústně povolil školní výlet v naší „turistické ubytovně“. Babička se ptala nejen sebe, zda je to sen nebo skutečnost. Jako důvěřivá duše se hned druhý den šla osobně přesvědčit, zda je vše jak slyšela.

Nevím, čím je to možné, ale od tohoto dne začala ve Lhotce akce zvaná úklid. Do 14-ti dnů bylo třeba připravit areál pro 55 lidí, což není pouze jedna budova. Nikdo z vás, ale ani já, bych asi taky nevěřila, kolik nečistoty se v teoreticky neobydlených chatičkách, srubech, ale i v těch ostatních budovách dokázalo usadit během dvou let. Má ruka si nemůže odpustit řádek, kde se objeví teoretické vyobrazení jedné chaty. Každý normální člověk se nevloupá do cizího obydlí. Když to někdo udělá, není to normální, ale to snad bych pochopila. Když však začnu obývat něčí majetek, kterému po mém zásahu chybí okno, v okamžiku, kdy křížíme nohy, bych bývalým oknem šla ven

vykonat svou potřebu. Jsem asi jiná, nebo tomu nerozumím, ale v době nástupu „úklidové čtyř“ byl koš na odpady pln. Nechtějte vědět, co vše tam bylo.

Asi mi to nikdo nebudete věřit, ale během necelého měsíce je celý areál mimo jedné chaty uklizený.

Co si tedy můžeme přát víc? Snad jen, aby nám to všichni věřili a Lhotka mohla začít pracovat tak, jako dřív. Sen se snad stal skutečností a celé hygienické konzílium svolalo „válečnou poradou“, které se účastnila i babička. Podrobností moc není, ale snad kromě závěru stojí za zmínku názor jedné členky porady: Když bychom to povolili na víkendy, kde bude mít oddělený prostor personál kuchyně, zdravotník, která toaleta bude sloužit jako izolace... Připomínky zatím odmítnuty.

Snad se usmálo na Lhotku štěstí, nebo já nevím, kdo to byl, ale konečný verdikt zní, že vcelku nejsou proti, ale oficiální žádost musí přijít z Prahy (od majitelů - DDM hl.m.Prahy, Karlín - pozn. Michal). Za povšimnutí určitě stojí, že jistý pan učitel Javanský se za nás přimluvil a sám pan Kozák, hlavní hygienik, zatoužil Lhotku osobně navštívit. Zda toto se dokáže dotáhnout až do konce, zda to zůstane jen krásným snem, který během několika dní bude minulostí, bohužel nikdo z nás, kdo těchto pár řádků čtete, neovlivní.

Co napsat na závěr? Držte palce !!!

Klára

Ta nejsoučasnejší skutečnost je taková, že ve Lhotce byly povoleny brigády, ale když skončily prázdniny a já se jal doptávat, zda je možné a jak do Lhotky vyjet, dozvěděl jsem se, že všechny již zamluvené víkendy musí být opět zrušeny, protože jsou odpojeny veškeré zdroje energie. Uvidíme, až přijde jaro. Snad pak se všechny sny konečně začnou plnit.

Pozdrav do Lhotky Páje i Kláře (té možná ještě dál) i babičce a všem vůbec posílají všichni Tuláci!

Kdy a kam s Tuláky ?

Nabízím vám základní přehled akcí do konce kalendářního roku. Jsou tu uvedené všechny akce od září, tedy i ty, které jsou v okamžiku tisku Semtamníku již v minulosti, mimo náš čas...

ZÁŘÍ

- 10.- 12.9.1997 - Keblov, oslavy
- 20.9.1997 - návštěva pevnosti Hanička
- 21.9.1997 - návštěva Želivského kláštera
- 26.- 28.9.1997 - Vápno, Divoká výprava s Jirkou

ŘÍJEN

- 11.10. 1997 - Nižbor - úvod do celoroční hry
- 24. - 28.10. 1997 - Zátíší-Mladočov, společné podzimní prázdniny - EXPEDICE KORAROA

LISTOPAD

- 9.11.1997 - Den otevřených dveří
- 21. - 23.11. 1997 - asi Bolkov, výprava v celoroční hře

PROSINEC

- 18.12. 1997 - Večerní hra, pořádá Obvodní rada
- 19. - 21.12. 1997 - Tolštejn, Vánoční výprava
- 26.12. 1997 - Putování za vánoční vločkou

LEDEN

- 9. - 11.1. 1998 - Tolštejn - lyžařská výprava

Pátrám v pamětech těch dlouholetých Tuláků, kteří jsou mi na dohled, pročítám Kroniky a stýskám si, že o tu první, nejstarší, jsme vinou jiných přišli. A počítám a počítám. Vzpomeňte na má slova v desátém Semtamniku, str. 18 i 20, a přečtěte si, co nám o historii oddílu napsala Jezule. Ptal jsem se taky Jany Klimentové a počítali jsme podle jiných osobních dat a dospěli jsme k tomu, že letošní rok, letošní listopad a tedy i Den otevřených dveří, je **čtrnáctým rokem oddílu**. Na patnácté narozeniny si musíme ještě rok počkat.

Tak tedy zdravím všechny čtrnáctky! V letošním roce tohoto věku dosáhne osm dětí. Třeba třináctiletých tu budeme mít pět a patnáctiletých také tolik. A dost statistiky. Nechte se unášet vyprávěním o minulosti oddílu.

Michal

Něco z historie, co mě asi zabije

Včera jsem se dozvěděla, že jedu do Anglie již tuto neděli. Takže jsem teda sedla k bedýnce a tady se Vám snažím, ještě než odjedu, něco napsat. Vlastně ani nevím, kam to píšu a kde to vyjde. Jak vidíte, stačí když Míša řekne a Jezule skočí. Nic ve zlém. Tak teda jdu do toho....

Předem se omlouvám Áje a Mackovi za nesrovnalosti, pokud se nějaké objeví a žádám je, aby to opravili a pokud si ještě na něco vzpomenou, ať to doplní. Díky

Pamatuji si, jak v mojí první třídě, což byl školní rok 1982-83 chodil můj starší a jistě rozumnější bratr Macek do oddílu, který se snad jmenoval Slunce. A Ája tam prý chodila taky. Ale oba zřejmě vedení nevyhnutelnou silou osudu záhy pochopili, že jejich cílem je něco jiného. S novým školním rokem přestali. A co dělala Mackova nerozumná sestra? Chodila na sportovní gymnastiku, do které se dostala konkursem a protože již tenkrát se u ní projevovaly záchvěvy geniality, přihlásila se do oddílu Poutníci, aby tu středu měla pěkně zapláclou. (Jenže to jsme ještě nevěděli, že středu budeme mít zapláclou dalších čtrnáct let. Jo, tak dlouho už existují Tuláci.) A pak v listopadu léta Páně 1983 se od oddílu Poutníci odpojila jedna z družin v čele s mladinkou Janou Pexovou, dnes už Klimentovou. Asi půl roku se družina hádala, jak se bude jmenovat. Taky jsme se totiž mohli jmenovat Brontosauři, ale zvítězil názor, že jsme turistický oddíl a nikoliv přírodovědný a proto vznikl název Tuláci. Velmi mlhavě si pamatuji, že jsme nabírali nové členy a pak Jana získala čtyři „velké“, ke kterým v případě potřeby rozdělovala děti. Byli jsme na výletě v zoologické zahradě, na Karlštejně, na Sázavě a určitě ještě jinde, ale to se dostávám k něčemu jinému. V blahých pionýrských dobách měla tehdy 116. PS Štafeta mnoho oddílů a mnoho členů. Každý rok se konala shromáždění, na kterých se vyhodnocovala nejlepší kronika, nejlepší oddíl, nejlepší vedoucí a mnoho dalších nejlepších. Protože jsem byli dobrá parta, byli jsme často nejlepší a taky jsme měli nejlepší kroniku. A to nás bohužel přišlo draho, neboť ji vedení skupiny poslalo na jakousi krajskou soutěž a tam se nám ztratila. Bylo nám to líto, ale hledali jsme ji poctivě a nenašli. Škoda, že ji dnes nemáme, a proto dnes píšu toto historické a nevědecké pojednání.

V počátečních a dávných dobách oddílu do Tuláků chodili Vám úplně neznámí lidé. Snad jen Jiřího Suchého znáte a Karolinu Metzlovou. Jo, myslím Sucháče a Jezuli. Když jsme šli na výlet na Karlštejn, přitáhla jsem svého rozumnějšího bratra s sebou a on v Tulácích zůstal. O něco dříve byla do oddílu zavlečena i Ája. Když jsme s Ájou a Sucháčem chodili do čtvrté třídy, bylo v oddíle historicky nejvíce dětí. Bylo nás totiž čtyřicet, což je počet, na který by dnes podle nových zvyků bylo potřeba aspoň dvanáct velkých, ale tehdy byla u oddílu jen Jana a z původních čtyř velkých jen Petr Vinař. Pěť se nakonec stal hlavním vedoucím, protože později Jana odešla na mateřskou. Měla se jí totiž narodit Lucka.

Na schůzkách jsme nehráli jen hry, ale stavěli jsme stany na čas, vařili čaj, vyráběli si erby a zpívali si s Janou, která hrála na kytaru. Výpravy se v tuto dobu trochu změnili. Jezdili jsme totiž na výroční ohně trampských osad, což vedlo k pochopení, že se na ohni nemusí opékat buřty a že dospělí trampové jsou fantastický lidi, který umí vidět svět z druhé strany. Pro mě jako dítě tahle doba byla v oddíle nejhezčí. Každých čtrnáct dní max. tři neděle byla výprava, a proto jsme stihli projet spousty hradů a prochodit Brdy, kde jsme si našli oddílové místo. Spávali jsem pod širákem a byli jsme nádherně vyuzení od ohně. Máma si na ten ozón po čase zvykla a tak jsme už jenom oznamovali, že odjíždíme a kam, aniž by nám to rodiče zakazovali. Počet čtyřiceti Tuláků se ale začal rychle zmenšovat až, jak se můžete dočíst v kronice, zůstali jen Troskáči. Ale o tom psát nemám. Stále jsme patřili mezi nejlepší oddíly a protože jsme měli málo velkých, byli jsme hodně samostatní. A byli jsme dobrá parta. Jen teď lituju, že se málokdo z lidí, kteří prošli Tulákama, hlásí k nám.

Už není nic důležitého, co bych měla natukat, ale snad jen tohle bych chtěla říct: Byli jsem jiní Tuláci než jste vy, ale určitě každý, kdo Tulákama prošel, vzpomíná na tuto dobu v dobrém a určitě mu tulákování dalo hodně dobrého do života. Chovejte se jako Tuláci a nashledanou v lednu.

Jezulka

P.S.: Přežila jsem to.

Vážení přátelé dovolte abych vás v tomto čísle semtamníku poprvé oslovil. Jsem všehlasný astrolog jménem "Slepé oko" a právě nyní se začíná psát historie nově zavedené stránce, která bude pravidelně obsahovat rady do všedních i nevšedních dnů. Platnost je omezena přesně do nového čísla semtamníku. Tak tedy směle do bádání.

Na období panování čísla 12 na našem mediálním trhu je patrná konjunkce Michala s Vaškem a to i za časů kdy Vašek nechodí do práce. Tato konjunkce přináší do následujícího období zimu a plískanice. Z hlediska všeobecné psychiky jsme ovlivněni hlavně tím, že na toto období nepřipadá moc dnů volna či prázdnin, což neblaze působí naši účast na povinných akcích jako je škola, práce apod.

Podívejme se nyní trochu do vyšších sfér. Je-li večer jasno lze již pouhým okem spatřit na obloze hvězdy, což není nic neobvyklého to lze pozorovat i v jiných obdobích.

Škopec (21.3. - 20.4.) - Aries - ♈

No, toto období se moc neangažujte do dlouhodobých projektů a akcí, mohlo by to s vámi seknout. Vašimi spřízněnými znameními na toto období jsou Ryby, Střelci a kořalka. V nepracovních sférách vás čeká obrovský úspěch, který ovšem přijde v nejméně vhodný okamžik a to pravděpodobně při balení kufrů na vánoční výpravu. Mohu-li vám radit zalezte raději někde do kouta a tiše přemýšlejte o tom co vám přinese příští rok. POZOR - rozhodně nejezte koprovou omáčku a palačinky mohlo by to mít dalekosáhlé následky.

Býk (21.4. - 20.5.) - Taurus - ♉

Chovejte se k ostatním trochu vlídněji a nechtějte je za každou cenu napíchnout na rohy. Ve vašem soukromí dojde k menšímu výbuchu, jelikož někdo z vaší rodiny zapomene vypnout ráno při odchodu plynový sporák na kterém vařil ráno krupicovou kaši a pouze sfoukl plamen. Nezoufejte vše dobře dopadne a na vánoce vám již armáda spásy něco sežene. Naopak v milostných vztazích takové výbuchy mít nebudete, spíše naopak. Postupem času se provalí něco co jste tedy rozhodně nechtěli. Komunikativní znamení jsou Kozoroh, Váhy a nepřátelští jsou Škopec a nadřizený (ten bohužel po celé příští období také).

Blíženci (21.5. - 21.6.) - Gemini - ♊

Vaše inteligence a vaše schopnosti v tomto období budou na bodě mrazu a to hlavně ve večerních hodinách - nedívejte se večer je již zima. Doporučuji vám teple se oblékat, dostatečně spát a hlavně hodně pít. Při dodržování těchto zásad by jste mohli udržet si vysokou laťku, alespoň na tuláckých akcích a v milostném vztahu. Nehraje si na hrdinu z Dallasu a konečně pochopíte že žijete jen jednou. Spřízněnými znameními jsou Rak, Panna a Býk.

Rak (22.6. - 22.7.) - Cancer - ♋

Máte štěstí jelikož vám na vašich klepetech uvízne nějaký pěkný úlovek. Jestli bude mít dlouhé nohy a krátké vlasy nebo to bude jen šiška salámu to záleží na tom v jakých kruzích se budete v tomto období pohybovat. V prvním případě se vám dále podaří okouzlit svůj nový protějšek nádherně vyzdobeným tuláckým zápisníkem a v případě druhém naleznete k šišce salámu také psa. Jedinou nepříjemnou věcí by mohlo být ohrožení vašeho zdravotního vztahu, což lze ovšem kompenzovat 30 km běhu týdně. Pozitivními znameními jsou Blíženci a dobré tenisky, aby jste si nezničili nohy.

Lev (23.7. - 23.8.) - Leo - ♌

Máte touhu rvát se jako lev nebo jako tygr? Nezoufejte a pokračujte v tomto trendu. Není lepšího znamení v tomto období. Důvod je jasný. Přestalo být vedro a tím se méně projevují skvrny na Slunci. V oblasti financí na tom budete velice dobře, čeká vás výhra v losování Šťastných deset. Musíte splnit pouze jednu podmínku a to, že musíte vsadit. I v dalších oblastech budete mimořádně úspěšní, až na 2 výjimky, které se nám bohužel nepodařilo objasnit. Je nám jen mlhavě známo, že obě tyto výjimky se projeví na Tuláckých akcích. Je dost možné že půjde o vstup do Kmene.

Panna (24.8. – 23.9.) – Virgo – ♍

Přátelští jsou v tomto období Lvi a Vodnáři. Naopak se vyvarujte komunikace s nadřízenými a se Štíry. Chcete-li si zachovat svojí vizáž i do dalších období nesledujte zprávy a raději se chodte koupat. Jinak jste na rozdíl od jiných znamení celkem v klidu. Nečekají vás žádné výhry, žádné aféry, žádné výbuchy ani mimořádné neúspěchy. Věnujte se všem svým činnostem ve stejné aktivitě, jako předtím. Závěrem - na toto období lze doporučit svatbu nebo alespoň zasnoubení.

Váhy (24.9. – 23.10.) – Libra – ♎

Važte svých slov. Nenoste nic na patentovací úřad, nepřipravujte se na budoucí kariéru, jděte raději spát. Zajděte si k psychologovi, ten vám rozežene vaše chmury. Vaše zdraví utrpí citelnou posilou, váš organismus si totiž vynutí aktivní pohyb. Máte v těle skryté perpetuum mobile, které vám v tomto období začne nepřetržitě vyrábět energii a může se vám běžně stávat, že v půlnoci začnete malovat v bytě a podobně. Nevšímejte si nechápajících sousedů, také je to jednou čeká.

Štír (24.10. – 22.11.) – Scorpius – ♏

Je vám fajn, daří se vám v práci, máte úspěchy u Tuláků, jste při penězích? Jestliže ano užívejte si ještě po zbytek roku jelikož rok následující 1998 je pro vás značně nepříznivý. Je to pravděpodobně tím, že na vaši spřízněnou planetu odstartovala kosmická sonda a bude zde provádět výzkum. Je to špatné, jelikož sonda poletí celkem 7 let a čím bude blíž tím na tom budete hůř. Je to jako kdybyste rozbili zrcadlo. Jednu radu na závěr, odstěhujte se na planetu za Saturnem, jedině tam budete v bezpečí. Příjemnou cestu.

Štřelec (23.11. – 21.12.) – Sagittarius – ♐

Z hlediska vašich nepříznivých znamení, kterými jsou Váhy, Vodnáři a lesníci vám doporučujeme připravit se na zimu a našťipat si dostatečnou zásobu třísek na podpal. Nevhodné jsou pro vás přechody z tepla do zimy, mohla by se vám zamotat hlava a kdo ví jak by to mohlo skončit. Napište článek do Semtamníku. Zkuste to s novými zálibami, na které jste dříve nemohli ani pomyslet, zkrátka předělejte si život naruby a neřídte se heslem - zvyk je železná košile.

Kozoroh (22.12. – 20.1.) – Capricornus – ♑

Vaše hlavní negativní období máte šťastně za sebou. Planeta Mars vás pozitivně ovlivňuje ve vašich domácích činnostech jako je luxování, žehlení, mytí nádobí a utírání prachu. Jste pro rodinu poklad i když občas rozbijete vázu a vylejete kýbl s vodou někomu do postele. Jste finančně na dně? Ano? Tak si zvykejte, jelikož tento trend bude pokračovat po zbylé období tohoto roku. Zdravotně na tom budete skvěle, máte tolik síly, že můžete přenášet hory, ale jak se říká s blbostí nehnete.

Vodnář (21.1. – 19.2.) – Aquarius – ♒

Základním znakem tohoto období je že nemáte rád vodu. Toho se prosím držte a vykousejte se proto raději až na Štědrý den a to také moc nepřehánějte. Přátelská znamení jsou Skopci, Štíři a nepřátelští jsou Ryby a voda v jakémkoli skupenství. Jinak jste celkem v pohodě až na takové drobnosti. Dvakrát spadnete do výkopu, když se budete večer vracet z flámu a jednou vypadnete z okna při mytí oken. Přejeme hezké vánoce a šťastný Nový rok.

Ryby (20.2. – 20.3.) – Pisces – ♓

Cítíte se jako ryba ve vodě? Jestliže ano pak zkuste vylézt z vany a osušit se, koupání je sice věc příjemná, ale v tomto období je pro vás značně nebezpečná. Způsobeno to bude vánočním výlovem kaprů a celkovým úbytkem ryb v našich chovných stanicích. Zásadně se vyvarujte konzumování ryb, rybích salátů a koupejte se zásadně se záchrannou vestou nebo záchranným kruhem. Vaši hlavní nepřátelé v tomto období jsou Štíři, Panny a rybáři.

CO SI PŘEČTETE PŘÍŠTĚ:

- ☺ horoskop na období 13 Semtamníku
- ☺ něco o Egyptských horoskopech

Zdraví Vás "Slepé Oko"

☹ ☺ ☹ Jaký je váš kvocient štěstí ? ☹ ☺ ☹

Není pravda, že bych zanevřel na Reflex, ale v posledních číslech se testy z jeho stránek vypařily a tak jsem nucen sáhnout do jiných časopisů. Mám jich k dispozici dost a to je právě problém. Nejvíce testů je v týdeníku členů klubu Planeta Nova, ANO, ale jejich úroveň je v mých očích dost nízká. Pozor ! I když je test psán v rodě ženském platí v plné míře i pro rody mužské a střední. Nedávno jsme na schůzce psali o tom, co je to štěstí a jsme-li šťastní, o stejném tématu je dnešní test. Je sice pravda, že některé otázky jsou na většinu z vás předčasné, nu schovejte si tento test a přečtěte si jej třeba za 20 let.

Sníte o exotické dovolené, ale stav vašeho konta je proti?

- a) k čemu mám kreditní kartu, žiju jen jednou
- b) na dovolenou smím jen tam, kam si to mohu dovolit
- c) začnu hned spořit
- d) představuji si, co všechno se na takovém vzdáleném místě může přihodit a zůstanu doma

Ke které skupině patříte?

- a) vedoucí postavení
- b) na volné noze
- c) sekretářka nebo úřednice
- d) podnikatelka
- e) studentka
- f) bez zaměstnání

Stav?

- a) vdaná, ženatý
- b) svobodná
- c) nedávno osamělá
- d) vdova, vdovec
- e) rozvedená

Asi rok pracujete v zaměstnání, které vás příliš neuspokojuje. Co uděláte?

- a) vydám se k novým břehům - rok nepřijemností je až dost
- b) počkám - ono se to časem zlepší
- c) budu se snažit o povýšení a pokud se to nepodaří budu hledat v rámci podniku zajímavější zaměstnání
- d) rok bych to nevydržela a odešla bych již po týdnu

Jak hodnotíte svůj sexuální život?

- a) není na prvním místě
- b) je to věčné nahoru a dolů, období vášně se střídají s obdobími, kdy se to nedaří
- c) v podstatě stále vzrušující
- d) stále nudný

Ohodnoťte uvedené oblasti života (4 - 1 bod - 4 body - nejlepší atd.)?

- a) kariéra
- b) milostný život
- c) rodinný život
- d) přátelství

- e) peníze
- f) volný čas
- g) vzhled
- h) kondice / zdraví

Potkáte protějšek svých snů. Jako naschvál je to nový milenec vaší nejlepší přítelkyně. Přesto jsou z jeho strany jisté signály...

- a) budu o něj otevřeně bojovat
- b) začneme tajný román
- c) je pro mě tabu
- d) trpělivě počkám a snad se jednou dočkám

Vaše nálada je na bodu mrazu, co budete dělat?

- a) budu si namlouvat, že je vše O.K. v naději, že ovlivním, své duševní rozpoložení
- b) stáhnou se do soukromí, abych nešla nikomu na nervy
- c) vědomě se tomu poddám, usadím se pohodlě k televizi, budu civět do blba a cpát se čokoládou
- d) zavolám kamarádovi, který mě dokáže rozptýlit

Co je u vás v současné době na prvním místě?

- a) vztahy
- b) kariéra
- c) sebeprosazení
- d) legrace a potěšení
- e) správná směs všeho

Odpovězte A - ano, N - ne, ? - snad.

- a) v současné době chci ve svém životě něco změnit
- b) nerada žádám o pomoc
- c) práci zvládám levou rukou
- d) žiju pro okamžik
- e) lichotky jsou pro můj vztah velmi důležité
- f) buď vyskakují do nebe, nebo jsem na smrt sklíčená
- g) pro mě platí - bez práce nejsou koláče
- h) chci odstranit alespoň jeden zlovyk
- i) jsem optimista
- j) svatba? ta musí počkat, kariéra je důležitější
- k) chci být uznávaná v zaměstnání
- l) mám stresující zdravotní problémy
- m) velmi dbám na zdravou a vyváženou stravu

- n) v současné době se v mém životě nevyskytuje žádný opravdový přítel
 o) mé úspěchy jsou buď náhoda nebo štěstí
 p) většinou mám dostatek spánku
 q) často se ptám - Jsem šťastná(ý)?
 r) můj život by byl podstatně jednodušší, překonáním mých obav

Co jste v posledních dvou letech neudělali?

- a) změnu účesu
 b) objevení nové záliby
 c) uzavření nového přátelství
 d) stěhování, změna zaměstnání
 e) nový milostný vztah
 f) něco, k čemu jste se dlouho přemlouvali
 g) užít si skvělou dovolenou
 h) zapojit se do dobré věci

Co byste měli nejraději?

- a) více času
 b) více peněz
 c) více lásky
 d) více legrace

JSTE SPOKOJENI S VÝSLEDKEM ?

Váš kvocient štěstí se vypočte takto. Každou vaši odpověď oceňte body dle uvedené tabulky.

otázka	a)	b)	c)	d)	e)	f)
1)	4	1	2	3		
2)	3	3	2	4	3	1
3)	3	4	1	2	2	
4)	3	1	2	4		
5)	1	4	3	2		
6)	sečtěte body z odpovědí					
7)	4	1	2	3		
8)	2	1	4	3		
9)	4	4	4	4	3	
12)	3	2	1	4		

Otázka č.10

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
A	3	1	3	4	3	4	1	1	3	4	3
N	1	3	1	3	1	2	3	3	1	3	1
?	2	2	2	1	2	1	2	2	2	2	4
	L	M	N	O	P	Q	R				
A	4	3	1	1	3	2	1				
N	3	4	3	3	4	3	3				
?	2	2	2	2	2	4	2				

Otázka č.11

za každou označenou odpověď si připočtete jeden bod

108 nebo více bodů

pro vás je všechno buď černé, nebo bílé, nebe, nebo peklo. Když chcete dělat kariéru, bez rozmýšlení obětujete celý váš soukromý život, nebo pro svou poslední lásku zanedbáváte povinnosti. Jste šťastná pouze dotýkáte-li se hvězd.

Rada: vyrovnanost a rovnováha je to, co potřebujete, pak budete mít nebe na zemi

91 - 107 bodů

jste předurčení ke štěstí. Nestavíte vzdušné zámky, nýbrž jste přesvědčeni, že člověk je svého štěstí strůjcem. Vědomě se radujete z maličkostí. Jsou pro vás důležité dobré vztahy, přátelství pěstujete a opatrujete, protože dobře víte, kolik poskytuje radosti.

Rada: Jen tak dál!

58 - 92 bodů

jste překvapeni, že váš kvocient štěstí je tak nízký? Vězí za tím váš strach ze všeho nového a cizího. Raději želíte nevyužitých šancí, než abyste věnovali energii a fantazii investicím do budoucího štěstí.

Rada: začněte s malými dobrodružstvími - vyjeďte si o víkendu sami, navštivte fitcentrum, poznejte nové lidi. Když vám to udělá radost, věnujte usilí větším dobrodružstvím.

57 bodů a méně

hluboko ve svém nitru věříte, že být šťastní je nepřipustné. Jakmile je vám někdy dobře, máte ihned pocit viny. Když jste pozváni na nákladná oběd, napadne vás hned, kolik lidí jinde strádá hladem. Když je na vás někdo milý, váš vnitřní hlas vám hned říká: "Proč zrovna na mě."

Rada: štěstí se lze naučit. Bojujte proti pocitům viny hned jak se vynoří. Osvojte si starou pravdu - Šťastný člověk činí šťastnými i ostatní.

tento test pochází z časopisu Cosmopolitan č.9 / 95
 a byl převzat v mírně pozměněném znění

Beruška

Le Mann

Zajisté si všichni, kdož jste byli na letošním táboře, pamatujete na to ráno, kdy jsme vstali v 5 ráno a zanedlouho začali kroužit po lesním okruhu, představující závodní auta. Ještě dlouho poté když jsme chtěli používat nohy, vybavili se nám tyto okamžiky. Ne všichni kroužili na okruhu pro rychlost, ale třeba Jezule kroužila mezi námi a trpělivě zaznamenávala naše zážitky z trati. Nu, zde si můžete přečíst to co zaznamenal novinář Jezule.

Jaká je vaše nervozita před závodem?

Slečna Kapuca: Nulová

Team hnědých: Na vaše otázky odpoví náš tiskový mluvčí, který ještě nevstal.

Pan Bobek: Vzhledem k tomu, že ještě nemáme taktiku, tak značná.

Slečna Pytlák: Malá, vzhledem k skvělé atmosféře.

Team tmavomodrých: Žádná, to víte ta praxe (osmiletá) z plaveckých závodů.

Team červených: Velká. Bojím se, že se ztratím.

Pak nastalo velké rozcvičování. Byly rozcvičovány zejména nohy a to stehenní svalstvo, někdo rozcvičoval krk a ostatní si nacvičovali pokřiky. Tedy, cvičil každý. Ale závod se blíží a závodníky ještě čeká zahřívací kolo. Zahřívací kolo již máme za sebou a za 3 minuty bude start "Le Mann"

Na startu se hromadí auta a ozývá se túrování motorů, ještě posledních pár organizačních pokynů, 30 vteřin do startu, poslední pokyny koučů a **START!**

A po prvním kole přibíhá v čele závodník Paleček, Vanda, Jonáš.....A vybíhá další jezdec.....

Vaše zážitky z trati

Slečna Paleček: Výborný.

Jak se vám jelo: Dobře.

Při kontrolním měření trati bylo zjištěno, že tato trať měří 388 kroků což jistě není malé číslo. Na trati jsou závodníci slavných jmen: Brouk, Rákosníček, Macek a mnoho dalších. Team červených neustále vysílá hvězdu svého týmu Berušku. Zatím vede team červených, následuje žlutý. A již vychází Slunce.

Závodnice Veverka: Již jsem uběhla 4 kola, z toho jeden handicap. Trať se mi zdá strašná (pozn. Náročná).

A nyní jsme se svým mikrofonom na začátku "Serpentýn smrti" jak se nazývá úsek vedoucí přes kořeny a ptáme se.

"Co očekáváte na tomto úseku cesty za problém?"

závodník Malíček: Že zakopnu a upadnu. (a to i když jede autem)

závodník Wendy: Mírím do depa, neboť můj motor je na tom špatně, potřebuje doping.

"Závodníku, jak je na tom vaše vozidlo?"

Eva: Vozí.

Brouk: Strašně, zadírají se mi válce, mám děravý výfuk, nefunguje převodovka a mám rozbité přední sklo

Macek: Velmi dobře. Bolí nás karburátor. Jináč v pohodě. Jen kdyby nebylo takový horko.

Po první půlhodině závodu se tedy situace stává napjatou a zdá se, že některá vozidla již mají nemalé problémy. Přesto však lze říci, že většina vozidel jezdí až hazardně rychle. Např. závodník Kuba, Paleček, Vanda, Klára a mnozí další. Právě projíždí místem posledního závodu pomalu jedoucí vozidla s šátkovým handicapem. A nyní se jdeme podívat na listinu týmů, kdo vede. Situace je stejná: 1. Červený, ale v těsném závěsu je bílá, hnědá a žlutá. Závodník Vanda nevystoupil z auta, zřejmě se mu zadřela dvířka a jede další kolo.

Závodníci právě zjistili, že jsou ve čtvrtině závodu a to je nemile překvapilo. Ale v polovině závodu se ptám:

"S jakým handicapem se Vám jezdí nejlépe?"

Ája: S míčem. Je to můj spoležek. Mlčí. Jenom když zatačí tak si nerozumíme.

Jaké jsou vaše zážitky ?

Honza-Beruš : Bolí mě prst mám ho ukopnutý. Bolí mě kotník, mám ho vyvrknutý.

Team světlemodrých křičí neustále FUJ! Bylo zjištěno, že tak se nazývá jejich tým a není to vyjádření názoru na závod.

ANKETA MINI**1) Jak je na tom váš karburátor?**

Bob: Blbě.

Beruna: Zahřívá se, ale je výkonný. Vydrží.

Čertík: Dobře.

Monty: Dobře.

Vevera: Skvěle, 5 kol za sebou.

Klára: Používáme ty nejlepší značky.

Šťáva: No, jde to. Zatím je to na dobré cestě.

2) Myslíte, že zvítězíte?

Bob: Ne.

Beruna: Samozřejmě, jiná verze není.

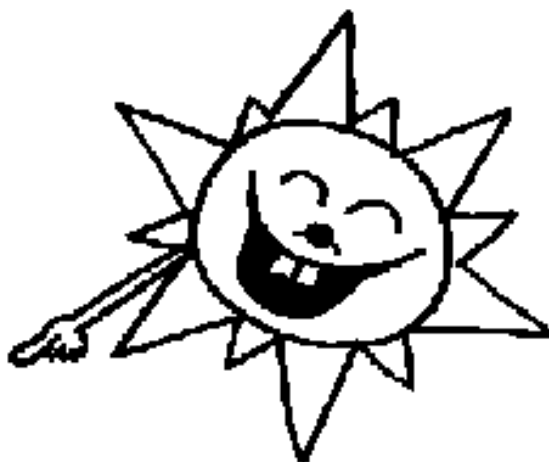
Čertík: Jo.

Monty: Nevím.

Vevera: Samozřejmě. Zatím jsme předposlední.

Klára: Samozřejmě. Jsme nejlepší.

Šťáva: Asi.

3) Který úsek cesty se Vám zdá nejtěžší?

Bob: Kořeny.

Beruna: Komáři.

Čertík: Kopec dole.

Monty: Kopeček.

Vevera: Konec.

Klára: Kořeny. I když cesta je snadná.

Šťáva: Kopeček.

Závodník Honza-Beruš si stěžuje na handicap s míčem. Že prý naběhá 3x více než normálně. Přichází Eva s židlí. Závodník Šťáva upadl při přezouvání Karosy.

Bezprostřední dojem závodníka Míši: **SPORT JE KE ZDRAVÍ**

Již jen půl hodiny do konce závodu. Jako laik můžu směle říci, že běhají lépe než před půl hodinou. Do cíle doběhli VŠICHNI. S jazykem na vestě, ale doběhli. Je třeba říci, že bylo naběháno několik desítek kilometrů a že žádná noha se nezranila.

Závěrem bych chtěla podotknout, že plavání přes Le Mann se vyplatilo a že nyní (v době kdy čtete) jsem již na cestě zpáteční plavbě. Snad se setkáme příště.

Dle přesných zápisků novináře Jezule, nadatlovala Beruna.

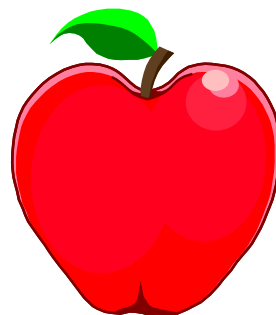
Uplynul další rok a další tábor a Myšák si nachystal na nedávno opět do školy chodící Tuláky spoustu otázek. Vzal to vážně a rozdal anketu jako domácí úkol. Pohříchu nemnoho Tuláků se dalo zlákat a poslalo Myšákovi odpovědi. Jen pět listů našel Myšák ve své schránce. Tím více díky těm, co tak učinili. Za každou otázkou následují hned tuláčí odpovědi.

Ahoj človičci!

Začíná nám další kolo. Nechci říkat nový školní rok, a když už, tak tulácký rok. Nová celoroční hra, několik desítek výprav a nakonec tábor. Ale to, na co se vás chci zeptat, se týká minulého tábora. Máte na něj ještě čerstvé vzpomínky a tak se rychle ptám:

1) Jak vám chutnalo papáníčko? Chtěli byste snad něčeho více a něčeho méně?

Jídlo bylo v pohodě, ale mohlo by být více ovoce a zeleniny.
 Papáníčko bych nezměnila. Něčeho méně a něčeho více? Když tak trochu víc slaných jídel.
 Papáníčko bylo O.K., ale mohlo by být více ovoce a zeleniny.
 Větší svačiny, víc přesnídávek.
 Co se týká papáníčka, šéfkuchaři se překonali (poznal jsem to na váze).

2) Chtěli byste se vaření zúčastnit více než jen při loupání čehosi... (i na úkor hry)?

No jasně, že bych nechtěla jenom loupat brambory, ale zúčastnit se nějakého vaření. Myslím, že jak to bylo letos, tak mi to vyhovovalo. Her bych se klidně také ráda zúčastnila.
 Ano, klidně bych byla v kuchyni jako služební družina. O hru bych přijít nechtěla, ale přežít bych to musela.
 Já ano, protože když jsme měli převrácený den, v té kuchyni jsem byla ráda.
 Ne.
 Zúčastnit se více vaření by nebylo špatné. Co by ale na to řekly žaludky strážníků (a strážníci sami), to tedy nevím.

3) Jak se vám líbila či nelíbila táborová hra?

Byla skvělá, moc se mi líbila.
 Táborová hra se mi líbila. Byla taková akorát.
 Táborová hra byla bezvadná.
 Byla docela dobrá.
 Téma pro tento rok bylo vhodné, takže táborová hra byla skvělá.

4) Zdál se vám program dost bohatý? Co byste tam doplnili?

Myslím si, že byl dost bohatý, ale možná bych tam doplnila více míčových her.
 Program byl dost bohatý. Akorát a to uslyšíš asi v několika odpovědích - Klondike.
 Zdál tak akorát, ani ubrat, ani přidat.
 Asi nic.
 Byl dost bohatý, ale doplnil bych tam hru s lanem, jmenuje se Kanada.

5) Nechyběly vám noční hry (při odpovědích prosím nezapomeňte na svá zvadlá víčka při večerním nástupu) - a jaké hry se strašidly?

Ne, vůbec ne, letos jich bylo až až... Po strašidlech se mi tedy vůbec nestýskalo. Myslím si, že byl program dost bohatý, nic mi tam nechybělo.
 Noční hry mi moc nechyběly, ale občas by se nějaká šikla. Se strašidly taky (ne aby strašily).
 Ani ne jednou by se hodila večerní hra, která byla předminulý tábor. K tomu ostatnímu by jsme si mohli více zdobit a převlíkat vedou. (doslova přepsáno - pozn. Michal)
 Myslím, že všeho moc škodí, ale nějaký by být mohly.
 Letos ani né.

6) Co dospěláci? Nehonili vás do práce moc (málo)? Nebo máte snad špatné svědomí?

Ne, ani nás moc nehonili, byli dobří.

Dospěláci byli skvělí. Do práce nás moc nehonili (ne abyste nás příští rok začali honit do práce).

Špatné svědomí nemám.

Ani né, všechno bylo tak akorát.

Ne, to nemám.

S tím proháněním od dospěláků to docela šlo. Vždyť při výměně rolí jsme my ty dospěláky taky trochu prohnali.

7) Co jste chtěli na táboře uskutečnit a nestalo se tak? A proč? (Třeba zorganizovat nějakou hru, atd...).

Chtěla jsem si udělat nějaké body z oddílové zkoušky, ale protože jsem byla líná, tak jsem to nestihla.

Já nechtěla uskutečnit nic.

Vodní hru s míčky a rozdělit se na tři skupiny. Ale nějak to nevyšlo.

Noční hru (jen tak).

Honzovo Safari mohla být pěkná zábava. Hra se neuskutečnila, protože začalo pršet.

8) Jaký máte nejlepší a nejhorší zážitek?

Nejhorší: Vzbuzení v noci pokličkou a naběračkou. Nejlepší: Puťák, ten byl skvělý, a těch dobřejších zážitků je ještě hodně.

Nejhorší - žádná, nejlepší - všechny.

Nejlepší na tom táboře byl Otec Fremenů a závěr. dort.

Nejhorší: Karlín. Nejlepší: hry.

Nejlepší zážitek: asi La Mans, a nejhorší: no to asi to vstávání na něj.

9) Chybělo vám tam něco?

Celkem se mi stýskalo po mém pejskovi a andulce.

Nic.

Na poslední otázku jsem odpovídala postupně při jednotlivých otázkách.

Nic.

Ano: Jíťa, pes a týden navíc.

A ještě na konec pro zajímavost vaše závěry:

Na závěr mi zbývá už jen říci: Díky za Keblov! Pro zpravodajství Myšák & Tuláci a jméno

Jméno i s adresou a telefonem

Čau a jméno

Žádné jméno, ani slovo

Tento dokument byl sepsán pod lavicí při hodině Českého jazyka a proto omluvte dramatické chyby.

A jméno

Ahoj

1. U LÉKAŘE

Téměř každého z nás občas trápí nějaká ta choroba a nevyhnula se ani třem mužům z dnešního procvičování vaší logiky. Zkuste určit, kdo, kdy, s jakou nemocí a u kterého lékaře byl!

1. V úterý se lékař zabýval kopřivkou, ale nebyl to MUDr. Grant.
2. Pan Holý neměl kopřivku.
3. Pana Stehlíka bolel žlučník, ale nebyla to nemoc, kterou v pondělí léčil MUDr. Lonský.

	otoky	žlučník	kopřivka	úterý	čtvrtek	pondělí	MUDr. Grant	MUDr. Lonský	MUDr. Sadil
Bláha									
Holý									
Stehlík									
MUDr. Grant									
MUDr. Lonský									
MUDr. Sadil									
úterý									
čtvrtek									
pondělí									

Pacient	Nemoc	Den v týdnu	Lékař

2. HODINA ANGLIČTINY

Tři spolužačky chodí do jazykové školy na hodiny angličtiny. Všechny na vyučování doprovází tatínek. Zkuste určit, kdo a s kým a jak se do jazykové školy dostane!

1. Linda se svým tátou nepřichází pěšky.
2. Dopravní prostředek nepotřebuje na cestu se svojí dcerou Věrou pan Dolejš.
3. Pan Mareš nemá dceru Janu, která nemá angličtinu v pátek.
4. Linda, která musí být v jazykové škole v pondělí, nejede autobusem.

	Jana	Věra	Linda	pondělí	úterý	pátek	pěšky	autem	autobusem
Fiala									
Dolejš									
Mareš									
pěšky									
autem									
autobusem									
pondělí									
úterý									
pátek									

Tatínek	Dcera	Den	Způsob dopravy

Obě hádky jsou převzaty z časopisu Oříšek

Změna hradních pánů

Možná to někteří nevíte: Přemek předal Tolštejn dvěma mladým klukům ze své organizace, aby se o něj starali a sám začal dávat do pořádku. známý „Dům hrůzy“ na Jedlové, kde jsme byli na poslední výpravě v červnu loňského školního roku. Mladíci na Tolštejně zvedli cenu za ubytování. Snad se dočkáme i pro nás milejších změn. A snad také jedlovskou boudu dá Přemek do dobrého stavu v dohledné době. Vánočka na Tolštejně nás přes tyto změny ovšem nemine.

Člověče, napij se !

Obměněná hra Člověče, nezlob se vyžaduje nápoj, který dle určitých pravidel koluje mezi protihráči. Tuto hru občas Tuláci hrají. A slitky, které si na sebe někdy nachystají, jsou sice požitelné bez újmy, ale někdy již od pohledu příšerné. Jindy je to ovšem docela dobré pití.

Keblov, výprava s oslavou. Je večer, za chvíli půjdeme spát. Děti jsou zalezlé v místnosti, které říkáme marodka a hrají Člověče, napij se. Dospělá část je v kuchyni. Vše proběhne v klidu, i uložení ke spánku. Při úklidu druhý den se zpod postele v marodce vyvalí prázdná láhev od vaječného koňaku.

Takové láhve jsem k narozeninám od dětí, v očekávání, že je otevřu, dostal hnedle dvě. Láhev třetí, prázdná, padla namísto lektvaru při hře...

Ráno u snídaně, když jsme skoro všichni pohromadě, o tom začnu mluvit.

„A jakou láhev myslíš?“ zeptá se s dobře hranou naivitou sotva patnáctiletý hlas.

„Tu od vaječného koňaku.“

„Vždyť jsi dostal obě,“ pokračuje dívčí hlas, také večer hrající, zatímco ostatní jsou již jako pěny.

„Myslím tu třetí.“

Byla to výjimečná akce, tahle oslava. Staly se na ní výjimečné věci. Tak to také беру. I vypitá zatajená láhev je výjimka, kterou u Tuláků neznám. Netrestám. Mám narozeniny a Jíťa slaví svatbu.

Bylo to nefér.

Pochopili.

AntiSemtamník

Jak jste si jistě všimli, tak už konečně vyšel. Je to jeho první číslo a zároveň to bylo také poslední číslo. Ptáte se proč? Je to jednoduché, protože až nyní mně došlo, že pro články, které v něm vyšly není třeba zakládat zvláštní list. Od toho máme přeci Semtamník a když se občas Michal nebude koukat tak tam něco takového šoupnu, aniž bych musel vydávat něco jiného a ještě k tomu Anti. A i když to možná mnozí víte, přeci si rejpnu. Míša není poslední kdo ovlivňuje obsah Semtamníku, poslední bývá většinou ten co to tiskne. Je sice dobrým zvykem dáti Michalovi shlédnout "light" verzi (těsně před finální úpravou), ale ne vždy se to z časových důvodů stihne. Tak se mějte jak chcete a připívejte dál, protože budou-li další čísla plná jako toto, tak to bude jediné dobře.

Beruna

Cvok...

Něco se děje. Je září a mnoho změn. Důležitá informace se nedostala ve středu na schůzce oddílu k uším Tuláků. Jak jinak jim dát vědět, než zavolat. Stromečková struktura, kdy já zavolám třem, každý z nich dalším třem, až se informaci dozví celý oddíl má jisté výhody, ale nikdy nevíte na sto procent, že informaci včas dostal i ten Tulák, který je na té nejvyšší větvi.

Žhavím dráty. Jedno číslo za druhým. Trochu úsměvu, důležité sdělení a Světlo tvým krokům. Rutina, nedělám to poprvé a ani naposledy. Jestlipak si někdo z těch zavolaných uvědomuje, co všechno tohle obvolání oddílu obnáší? Čas i peníze, někdy i nervy...

Kdovíkolikátý telefonát. Velmi známá Tulačka, usmívá se na druhém konci drátu. Příjemný hlas. Vyslechne důležité sdělení a pak se zamyslí: „To takhle obvoláváš všechny?“ Předem zná odpověď. Úplně ji vidím, jak stojí se sluchátkem u ucha, dívá se někam před sebe a přemýšlí. Pak se usměje a řekne: „Ty jsi vážně cvok.“ A já vidím, jak to jednou může být právě ona, kdo organizuje akce pro radost ostatním.

Jen ať naše cvokařské řady rostou...

Nezapomeňte,
že 9.11. se koná
den otevřených dveří

Máš něco, co bys rád sdělil všem ostatním?
Máš chuť podílet se na přípravě příštího čísla?

*Tak neváhej a dej nám o tom vědět! Třeba již příště
budou všichni Tuláci číst Tvé vyprávění, luštit Tvé hádanky, nebo se smát nad tvými vtipy!
Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví může se objevit na těchto stránkách.*

Světlo Tvým krokům !

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK (Nejen pro „čtrnáctky“) č.12

Vydán
jako 16. publikace
Oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál
pro potřebu členů a přátel oddílu
TULÁCI
listopad 1997, vydání první

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Wendy:
Jítina svatba - pravdivý příběh ubohých Fremenu
Ilustrace
Pája:
Mysl koně, Kůň
Klára:
Sen nebo skutečnost?
Jezule:
Něco historie, co mě asi zabije
Zápisky z Le Mans
Myšák:
Ahoj človičci - aneb opět nějaká ta anketa

Rákoska:
Výběr hádanek
Beruš:
Okénko do kroniky
Horoskopy
Střípek - AntiSemtamník
Výběr testu
Písničky
Grafická úprava
Michal:
Kolik je nám tedy let ???
Něco ze Lhotky přímo do Semtamníku
Kdy a kam s Tuláky ?
Střípky: Změna hradních pánů, Člověče, napij se, Cvok...
Ostatní nepodepsaný text
Tisk:
DŮM "UM"
Středisko pro volný čas dětí a mládeže
Pod strašnickou vinicí 23, Praha 10
tel.: 02 / 77 34 07, 77 20 81

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00
tel.d.: 02/402 64 76, tel.z.: 02/61 306 378
E-mail: koukl@gama.fsv.cvut.cz
WWW: <http://gama.fsv.cvut.cz/~koukl/116ps.shtml>